

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2023 / 27 / ... / 30 JANUARI 2024**

Inzake De heer ..., wonende te ..., ..., bijgestaan door Mr. ..., advocaat te ..., ...,
alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verzoekende partij

Tegen GEMEENSCHAPSONDERWIJS, Scholengroep ..., met zetel te ..., ...,
vertegenwoordigd door de heer ..., algemeen directeur, bijgestaan door Mr.
... en Mr. ... en op de zitting bijgestaan door Mr. ..., advocaat te..., ...,
alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief d.d. 14 november 2023 heeft Mr. ... in naam van de verzoekende partij beroep ingesteld tegen de beslissing van de raad van bestuur van de Scholengroep ... van 17 oktober 2023, ter kennis gebracht met een aangetekend schrijven d.d. 25 oktober 2023 waarbij hem de tuchtmaatregel 'schorsing voor tien maanden' wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens van de zaak

De heer ... is tewerkgesteld als vastbenoemd personeelslid van GO! ... te Hiervoor was hij tewerkgesteld binnen dezelfde onderwijsinstelling op de campus te ... en te

Op 12 december 2022 ontvangt de algemeen directeur een brief namens veertien collega's van de verzoekende partij waarin o.a. gewag wordt gemaakt van grensoverschrijdend gedrag.

Op 13 december 2022 beslist de raad van bestuur, na voormelde brief te hebben besproken, om een tuchtonderzoek lastens de heer ... op te starten.

Op 31 januari 2023 beslist de algemeen directeur om de verzoekende partij bij hoogdringendheid te schorsen. Deze beslissing wordt door de raad van bestuur bevestigd en bekrachtigd.

Op 26 juni 2023 wordt het onderzoeksverslag door de onderzoekscel van het GO! neergelegd bij de algemeen directeur.

De raad van bestuur bespreekt dit verslag in zijn zitting van 22 augustus 2023 en beslist om de heer ... uit te nodigen voor een hoorzitting.

Nadat de hoorzitting op 17 oktober 2023 plaatsvindt, beslist de raad van bestuur unaniem om de tuchtmaatregel 'schorsing voor tien maanden' op te leggen. De volgende tenlasteleggingen worden in aanmerking genomen:

“- Het op 30 november 2022 in diskrediet brengen van zijn collega ... bij de cursisten door in smalende bewoordingen te spreken over een bundel die ze gemaakt had voor haar studenten (“Jullie zitten toch niet in de kleuterklas”);

- Het op 1 december 2022 via een cursist (...) aandringen op het doorsturen van informatie die hij gebruikte om zijn beginnende collega ... in diskrediet te brengen bij zijn hiërarchische meerderen;

- Het misbruiken van zijn privécontacten met de adjunct-directeur (mevrouw ..., die tegelijk instond voor de ombudsdienst) om zijn collega ... in diskrediet te brengen.”

Deze beslissing wordt met een ter post aangetekende brief d.d. 25 oktober 2023 aan de heer ... ter kennis gebracht.

2. Het procedureverloop

Mr. ... heeft namens verwerende partij met een mail d.d. 27 november 2023 het administratief dossier ingediend.

Mr. ... heeft namens verwerende partij met een mail d.d. 2 januari 2024 en met een aangetekende zending van dezelfde datum een verweerschrift ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief d.d. 22 november 2023 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Er werden geen getuigen gehoord.

Er werden geen leden gewraakt.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

4. De grond van de zaak

4.1. Vooraleer de zaak ten gronde te beoordelen, merkt de Kamer van beroep op dat door het beroep van de verzoekende partij de zaak in haar geheel aanhangig wordt gemaakt. Ingevolge de devolutieve werking van het beroep zal de Kamer van beroep de ten laste gelegde tuchtfeiten en de bestreden beslissing volledig onderzoeken in al zijn aspecten, zowel vanuit de legaliteit als de opportuniteit.

Het voorgaande houdt in dat de Kamer van beroep over eenzelfde ruime discretionaire bevoegdheid beschikt als de tuchtoverheid om de zaak te beoordelen, behoudens wat de straftoemeting betreft die zij niet mag verzwaren. De kamer van beroep mag met andere woorden een andere kwalificatie aan de feiten geven. Zij mag ook beslissen om een lichtere – of geen – tuchtstraf op te leggen. De Kamer van beroep zal een eigen oordeel vormen, zowel in rechte als in feite, dat de zaak definitief beslecht met een gemotiveerde beslissing die in de plaats komt van de beslissing van de tuchtoverheid.

4.2. De verzoekende partij meent dat de bestreden beslissing “*louter gebaseerd is op speculatie en op een vergezochte eigen interpretatie van de gebeurtenissen*”. Hij haalt dit argument doorheen zijn verweerschrift verschillende malen aan, weliswaar in diverse bewoordingen.

De Kamer van beroep kan enkel vaststellen dat deze stellingname niet strookt met de lezing van de bestreden beslissing noch met het door de onderzoekscel geredigeerde onderzoeksverslag.

De Kamer van beroep brengt voor zover als nodig in herinnering dat een brief die namens veertien leerkrachten en coördinatoren aan de algemeen directeur werd overgemaakt, aan de basis ligt van het gevoerde tuchtonderzoek. Hoewel de verzoekende partij stelt dat meer dan de helft van de collega’s niet akkoord zou zijn met deze brief, wordt deze bewering door geen enkel (begin van) bewijs gestaafd. De Kamer van beroep gaat er in ieder geval van uit dat de betrokken collega’s niet lichtzinnig te werk zijn gegaan. Een en ander mocht reeds worden vermoed aan de hand van de formulering van deze brief en de daarin opgenomen klachten lastens de verzoekende partij, maar vloeit tevens voort uit de door de stellers van de brief gehanteerde aanpak. Ten overvloede mag uit de bevindingen van de onderzoekscel blijken dat men -nadat het grondige, en op objectieve en onafhankelijke wijze gevoerde onderzoek was uitgevoerd- verschillende stellingen zoals opgenomen in voormelde brief grotendeels kon ondersteunen.

In het verlengde hiervan stelt de Kamer van beroep vast dat een analyse van tal van documenten en het horen van diverse getuigen, aanleiding gaven tot het volgende niet mis te verstane, doch naar het oordeel van de kamer geheel terechte, besluit van de onderzoekscol:

“... heeft op 1 december 2022 zijn macht gebruikt als leraar ten aanzien van cursist ... door haar tot tweemaal toe vrij dwingend te vragen om de opdracht van ... naar hem door te sturen. Hij vroeg dit met voorbedachten rade, aangezien hij niet veel later, namelijk op 6 december 2022, de opdracht doorstuurde naar ..., op dat moment verantwoordelijk voor de ombudsdienst. Op die manier heeft hij kwaadwillig imagoschade willen berokkenen aan collega Waarom hij die bedoeling had, is niet duidelijk, maar het staat vast dat hij hiermee grenzen overschreed ten opzichte van een cursist, maar ook ten opzichte van een collega. Ook voor andere collega's is een verdere samenwerking hierdoor onmogelijk, zoals in de melding omschreven”.

4.3. Wat de eerste tenlastelegging betreft, haalt de verzoekende partij aan dat hij nooit de intentie had om zijn collega in een negatief daglicht te stellen. Hij ontkent evenwel niet dat hij de in de tenlastelegging weergegeven uitspraak heeft gedaan, maar meent dat deze uit de context is getrokken.

Noch de door de verzoekende partij aangebrachte verduidelijking omtrent de context, noch de getuigenverklaring van een oud-student doen naar het oordeel van de Kamer van beroep afbreuk aan de vaststelling dat de verwerende partij, zich baserend op de overige elementen van het dossier, terecht heeft aangenomen dat de verzoekende partij door zijn handelswijze zijn collega in diskrediet heeft gebracht.

Uit het dossier blijkt op overtuigende wijze dat de verzoekende partij zich op weinig diplomatische en collegiale wijze heeft gedragen ten aanzien van een collega waarmee hij bovendien nauw diende samen te werken. Dat hij haar niet in diskrediet wou brengen door dergelijke uitspraken wordt op geen enkele geloofwaardige wijze weerhouden.

Voor het overige wijst de Kamer van beroep erop dat het loutere feit van een tekortkoming aan de beroepsplichten, in casu de artikelen 6 en 8 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs, volstaat om als een tuchtfeit te worden beschouwd (cf. Art. 12 voornoemd decreet). Verder kan ook uit een lichte fout een tuchtfeit voortvloeien. Er is evenmin bijzonder opzet vereist. Dat een bepaalde tekortkoming onbewust of niet intentioneel zou zijn begaan, doet bijgevolg niet terzake. Immers wordt in het tuchtrecht, in tegenstelling tot bijvoorbeeld in het strafrecht, geen onderscheid gemaakt tussen opzettelijke en niet opzettelijke inbreuken. Zoals reeds gesteld volstaat het loutere feit van een tekortkoming aan de beroepsplichten opdat zulks kan worden beoordeeld als schuldig gedrag.

4.4. Wat de tweede tenlastelegging betreft, is de Kamer van beroep in navolging van de verwerende partij van oordeel dat deze tenlastelegging afdoende bewezen is.

Anders dan de verzoekende partij stelt blijkt uit verschillende gelijklopende stukken, waaronder een weergave van het gesprek met de direct betrokken student, dat hij bij haar erop heeft aangedrongen om informatie door te sturen. Dat hij die informatie vervolgens heeft aangewend om zijn collega in diskrediet te brengen bij zijn hiërarchische meerdere mag blijken uit de door hem gehanteerde werkwijze en vloeit tevens voort uit zijn houding ten aanzien van zijn collega en de onderzoekscel. De Kamer van beroep merkt op dat de attitude van de verzoekende partij gedurende het onderzoek opmerkelijk is te noemen, in die zin dat hij bepaalde feiten in eerste instantie stellig ontkent en vervolgens stelselmatig zijn verklaring aanpast aan het in tussentijd vergaarde bewijsmateriaal waarmee zijn eerdere verklaringen in strijd blijken te zijn. Het hoeft geen verbazing te wekken dat de geloofwaardigheid van de verklaringen van de verzoekende partij daardoor in twijfel worden getrokken. Overigens kan worden vastgesteld dat hij een dergelijk weinig navolgbaar gedrag, dat bovendien ook door de verwerende partij terecht als een “*totaal oncollegiale houding*” wordt bestempeld, evenzeer vertoont ten aanzien van zijn naaste collega wanneer zij hem contacteert omtrent de e-mail die zij ontving van mevrouw

4.5. Ook wat de derde tenlastelegging betreft, heeft de verwerende partij uit het dossier terecht mogen afleiden dat voor deze tenlastelegging afdoende bewijs voorligt.

Zowel uit de houding van mevrouw ..., die klaarblijkelijk bijzonder verveeld zit met de situatie, als de houding van de verzoekende partij zoals in de vorige punten weergegeven, brengen voor de Kamer van beroep een en ander treffend in kaart.

Allicht zou de e-mail die de verzoekende partij destijds aan mevrouw ... heeft gestuurd meer duidelijkheid kunnen scheppen aangaande zowel de tweede als de derde tenlastelegging, doch zowel de verzoekende partij als mevrouw ... hebben aangegeven niet in de mogelijkheid te zijn deze bij te brengen. Niettemin, en zoals reeds gesteld, oordeelt de Kamer van beroep dat de verwerende partij op basis van het aanwezige bewijsmateriaal terecht deze tenlasteleggingen als bewezen heeft beschouwd.

4.6. Voor het overige wordt aangestipt dat de verzoekende partij ten onrechte beweert dat de bestreden beslissing geen afdoende motivering inzake de toepassing van de artikelen 6 en 8 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs bevat. Het volstaat in dit verband te verwijzen naar de bestreden beslissing waaruit een en ander op afdoende wijze blijkt.

4.7. De Kamer van beroep oordeelt dat de verwerende partij de bestreden beslissing heeft gebaseerd op verschillende bewijsstukken die de tenlasteleggingen op overtuigende wijze ondersteunen. Deze tenlasteleggingen werden terecht als tuchtfacten in aanmerking genomen.

4.8. Wat de strafmaat betreft, oordeelt de Kamer van beroep dat de verwerende partij terecht zwaar heeft getild aan voormelde tuchtfacten. Niettemin, en ondanks het beperkte schuldinzicht van de verzoekende partij, is de Kamer van beroep van oordeel dat de in de bestreden beslissing opgelegde tuchtsanctie niet in redelijke verhouding staat met de feiten. De Kamer van beroep meent dat de tuchtmaatregel ‘schorsing tot en met 31 juli 2024’ in casu gepast lijkt te zijn.

Tenslotte drukt de Kamer van beroep de hoop uit dat partijen zo spoedig mogelijk samen aan de slag gaan om de onderlinge verstandhouding te herstellen opdat een professionele samenwerking in de toekomst kan gegarandeerd worden. Van de partijen mag worden verwacht dat zij alle nodige inspanningen leveren opdat een vlotte start van het schooljaar 2024-2025 wordt gegarandeerd. Dit betreft een wederzijdse verantwoordelijkheid die een ernstig en actief engagement vereist. Een uitgestoken hand van de verwerende partij zal zonder de nodige inspanningen van de verzoekende partij geen zoden aan de dijk zetten.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het
Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde
personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de
evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen
en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en
plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het
gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep voor het
gemeenschapsonderwijs, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 30 januari 2024;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of de tuchtstraf vernietigd wordt en wordt vervangen door de schorsing tot en met 31 juli 2024, met 9 stemmen. (unaniem)

Eerste en enig artikel

De beslissing van 17 oktober 2023 van de raad van bestuur van de scholengroep ..., waarbij de heer ... de tuchtmaatregel van 'schorsing voor tien maanden' wordt opgelegd, wordt vernietigd en vervangen door de tuchtmaatregel 'schorsing tot en met 31 juli 2024'.

Aldus uitgesproken te Brussel op 30 januari 2024.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit:

Mevrouw Evelien TIMBERMONT, voorzitter;

Mevrouwen V. DE MERLIER, P. DE VIS en H. ELOOT en de heer P. HENNES
vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

De heren D. DIETRICH, G. ACHTEN en L. VAN DE CRUYS en mevrouw A. DE
MAEYER vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw P. MICHIELS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De secretaris,

De voorzitter,

P. MICHIELS

E. TIMBERMONT